

האפר בימיים.⁽¹¹⁾ ואם כן מבואר שאינו יכול ליטול שכר, ואם כן במא מזבחה ?
דיקא גמי כאשר פירשנו את משנתנו:
אמר אבי: לא קשיא!

דיקתני הכא במשנתנו: "במי חטאת ובאפר פרה" דמשמע שעדיין אין מעורבין – וקיתני תחת המשנה בבכורות: "להזות ולקדש".

באן – במשנתנו – הוא מזבחה בשכר הבאה של האפר מקום למקום, ובשכר מילוי המים.⁽¹⁰⁾

באן במשנה בבכורות ששניינו שאסור הוא ליטול שכר, היינו בשכר הזהה וקידוש

ומסקינן: שמע מינה!

הדרן עליך איש מקדש

לה הנאה מניהו, שאף היא נוטלת פרוטה מי שצערין להן מלחמת תורה הבאתן ומילויין, וכן נראה שפירשו הר"ח והרמב"ם.

העשירי, ולרבי יוסי ברבי יהודה אינו משלם לו אלא חולין משום קנס, אך אי אפשר לפреш, שהרי אם כן למה הקדים הגמרא: "דכלוי עלמא אית להו דשםואל", ויש לדוחות.

11. פירש רשי: שכר הבאת האפר מותר הוא ליטול, כי דבר של תורה הוא, ולא הטילה התורה עלייו שיעשה כן, ולכן מותר הוא ליטול שכר; אבל שכר הזהה וקידוש שאין בו טירחה, הרי שכר לימוד מצוה הוא נוטל, והتورה [דברים ד ה] אמרה: "ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני לך אלהי", ודרשו בגמרה ונדרים לו א, מה אני לימדתיכם בחינם, אף אתם תלמדו בחינם.

10. נתבאר על פי רשי; והרשב"א כתוב דכן משמע גם מהראב"ד בהשגות [אישות ה ג], אך הוא תמה על פירוש זה, כי משמעות המשנה היא, שהוא מקדש אותה בגוף המים והאפר, וכמו מקדש בתנות ומעשרות; ועוד הקשה,adam ישנה לשכירות מתחלת ועד סוף האיך הוא מקדשה בשכורה, והרי הוה לה מלוה [ראה סוגיא לעיל מה].

ולכן פירש: בגוף ממש הוא מקדשה, ואת